

GÁL LÁSZLÓ VERSEI

az álmokat csak álmodni szabad

bizony az álmokat szeretni kell
hogy hosszú haját ne növeessenek
hogy tündérlányok csókjai után
felébredjenek
s fejük se fájjon

az álmokat öntözni kell e tájon
hogy ne sovassza el nyári aszály
és puha kézzel csicsíogatni őket
hogy ne fájjon majd reggel ami fáj

az álmokat itt nyezni vágni kell
az édes álmot a gyümölcsshozót
ment fanyar lesz és nagyon keserű
vagy az sem lesz csak tüske és bozót

s mert felhők szállnak az égbojt alatt
az álmokat csak álmodni szabad

árva kép a falon

ez a kép maradt meg belőle
semmi sem maradt meg belőle

költőnek készült ő is ő is
és nem lett költő ő sem ő sem
volt itt csak vajdasági őrszem
és nem lett sarzsi ő sem ő sem

jött művésznek is színikertésznek
de elhalkult és csak elégett
s mert nem maradhatott fehérnek
maradt a kép is feketének

éltünk ittunk és csak feledtünk
éltünk ittunk és csak temettünk
völgyből völgybe nagyot kiáltva
a hegy a hangunk útját állta

aztán csak magunkra maradtunk
néztük a földet s elhallgattunk
míg ittunk ittunk s néha ettünk
sírva sírt ástunk s belefeküdtünk

fáklyagyújtók között gyufával

ha ki sem hallott a szobából
nem bántam meg hogy ordítottam
vagy csak akartam
és suttogás és süket csönd lett

akartam-mag s hogy égessen égjek
s hajnalra üzenni a sötétnek
egy szál gyufával

konok a vár és áll és vár még
a fegyverem csak gyermekjáték
mégsem bánom

ellobbanó parányi fénnyel
egy villanásra megszűnt az éjjel
s most eldobom a gyufaszálat
elégedetten

hit

kitódulnak a kocka alakú börtönökből
és felgyújtják a kalibákat a városok szélén
és felülnek az énekelő autóbuszokra
és az erdőben a hársfavirág illatában megmosakodnak
és öntik a fridzsiderek a jeges italokat
és a villanytűzhelyeken csinkecombok pirulnak mosolyogva
és azt dalolják a puha fehér cipők: egyél

boldog emberek csicseregik a madarak a virágos ágakon
boldog emberek mondja egy bábász nyúl és a fülét leejt
boldog emberek édesednek a szőlőfürtök és mézüket kímálják
boldog emberek vagyunk mondják a boldog emberek egymásnak
ezt hittem

a nap

öreg a nap is
vajon fáj-e a dereka ha felkel
és átkozza-e esténként a fiatal holdat
vagy lenyugszik csak és belenyugszik
és csendes jóéjszakát mond a világnak